

ja müninatorgaß piddanud. Ennal agga olli sunt rõõm, et poeg münniad maiase taahhab nönda, ja siatagi nabre Katrinad, kelle önnis emma temma tüdrutu-pölline föbber olmud. Kosja wiinad said pääw pärast Jaani pääwa jodud, puimad wiivi-sid ärva Mardi päini. Noorit olli wanna issa meeles pärast ja ta tiitis poega, et ta enneselle hea abbigose wötnud. Rewade, pärast Jüri pääwa östis iessa Hindrefusle ühhe tullusa poole adra lohho, tuhhu nüüd noored rahwas ellama läsfid. Alasta pärast sedda nöudis noor perremees Rahha-laeno-kassa abbiga veel poole adra maad jure, nenda et temmal nüüd õige sunur maiapiddaminne olli. Üks hõne sai pea teise järrele lohhen-datud, uus ello maia teisi paista ülles raiutud, pölli aiad nede laodud, heinama travid puhhas-tud, tannaravad sillutud, nenda et üseli sedda sohta ennam ei tunnud. Liategi se uus ello maia, se olli tül ööllest lattusega, agga kaks forsinaid sirluta-sid omma walged ferred läbbi olge taewa poole, tuhhu suitsu ahjust välja juhhatacid. Suured a-nad, kus noor perrenae walged fardinad linna modi pääwa varjuus ette poonud, lääfisid eemast vasto, otsego möisa hoonest. Toad ja sambrid ollid ta puhtad ja igga asji ommas pärris paikas näitas välja, mis mõnnus wallitus perres olli. Ei linna koddanissu toad wöinud wiisakamad olla, egga su-rema holega korristatud, tui meie Katrina ello pait.

Maia ees olli weise roosi aed, kus leissuguy lilled ja roosid öitsesid; toa tagga olli launis rohho ja wiisapuu aed. Nüüd olleks tül karta, et tallerah-was, kes ni uhfesté ellawad ja ni suurt illu tagga alavad, pölio tööd alwaks peawad ja Issandad ja Enimandad tahtwad olla, kes näppu märjaks ei julge tehha, egga selga wiitsi tumimardada, et sirpi eht willandid fätte wöttabs; agga mitte nenda Hindref omma naesega. Nemmad ollid leige omma ollemisse sees täis tallopoiad, kes koidust ehha wal-geni pöllini ja heina maal, lapsa ja rohho aedas mürrasid tööd tehha ja orjadelle nähha anda, suida innimenne omma palle iggi sees peab Jumala tahtmissee järrele leiba sööma. Ohtu ja hommiku pruufisid nemmad Jumala sanna, ja öppetastid ta omma lapsi, fellega Jumala neid önnistand, Ing-gema ja Jumala tahtmisi tundma. Sellepärast olli ta neil teis üfs lähke ja römus südda, seist nemmad teggid tööd ja pallusid Jummalad, kes neile önne ja önnistust jaggas, et nende töö hästi forda läks.

Lapsed viidi, kui selle wannuidusets said, linna fooli, kus neid Satja ja Weine seest rälima ja sirjotama öppetati; sa rehkendamist ja seit tarlast, mis linna foolis öppetasse, said nemmad tuudma, nenda et õige lust olli neid nähha ja nendega fooli asia ülle räfida. Agga kui lapsed nenda ollid välja öppetatud, et issi möistsid Satja seese ra-